

Kars

V 10. století hlavním městem Arménského království. V říjnu 1877, během rusko-turecké války, Kars dobyl ruský generál arménského původu Michal Loris-Melikov. V letech 1877–1921 byl Kars součástí Ruska. Město je známé pro své křesťanské památky, katedrála, Kostel svatých apoštolů z 10st., dnes mešita.

Arménské kostely byly jako památníky arménského obyvatelstva v Turecku ničeny jako součást genocidy/zabití přibližně 1,5 milionu Arménů Turky během let 1915 a 1918. Podobné genocidy prováděli Turci v tomto období v Řecku a v Íránu na místním obyvatelstvu. Turecká vláda sice připouští, že v dramatickém období rozpadu Osmanské říše zahynulo i mnoho Arménů, dlouhodobě však popírá, že by šlo o plánovitou genocidu; označení těchto událostí za genocidu může být v Turecku dokonce postihováno jako trestný čin „urážky tureckého národa“.

Pozůstatky arménského města Ani

Památky v Ani

-pozůstatky hradeb na severní straně města

-katedrála (Surp Asdvadzadzin) – největší samostatná stavba areálu (30 metrů dlouhá, 20 metrů vysoká) dokončená začátkem 11. století pod dohledem architekta Trdata. Byla sídelním kostelem patriarchátu arménské církve. Byla postavena jako bazilika s kupolí (kupole se zřítila při zemětřesení v roce 1319), některé její architektonické prvky (včetně objemu samotného) předznamenávají pozdější gotiku.

-kostel Spasitele – údajně vznikl proto, aby chránil část Kristova kříže dovezeného sem z Konstantinopole. Zachována je polovina stavby, když druhá byla zničena při bouři v 50. letech 20. století

-kostel sv. Řehoře (Tigran Honentz) – postaven v roce 1215. Je nejlépe dochovanou památkou v Ani. Je bohatě zdoben zejména v exteriéru

-mešita Menüçehir Camii z konce 11. století, z doby nadvlády Seldžuckých Turků. Nejzachovalejší částí je minaret

-kostel sv. Jiří (Abughamrentz) – malý kostelík ve tvaru rotundy z konce 10. století.

Ruiny armen. kostelů. Pam. Unesco. Bývalo "městem 1001 kostelů" V letech 961 až 1045 bylo město hlavním městem Bagratovského arménského království, které zahrnovalo většinu dnešní Arménie a východní část dnešního Turecka. Město se rozkládalo na trojúhelníkové přirozeně chráněné planině, kterou chrání na východní straně údolí řeky Achurjan, která zde tvoří hranici mezi Tureckem a Arménií. Bylo nazýváno "městem 1001 kostelů" a leželo na křižovatce několika obchodních cest. Jeho kostely, paláce či opevnění byly ve své době na vysoké úrovni, ať už z hlediska technického či uměleckého. V dobách největší slávy v městě žilo 100–200 tisíc obyvatel a město tak soupeřilo s Konstantinopolí, Bagdádem či Damaškem. Město bylo několikrát dobyto a vypleněno, postupně ztrácelo svůj význam. Zcela opuštěno bylo v 18. století.

Ani Harabeleri

Ani – kostel Krista Vykupitele

Ani – kostel sv.Řehoře

Ani – pohled z Arménie

Ani – kostel sv. Apoštolů

Ani – kostel sv. Apoštolů - fasáda

Ani – kostel sv. Řehoř Abughamrents

Ani – kostel Tigran Honents

Ani – kostel sv. Štěpána

Doğubayazıt – Velký a Malý Ararat

Ararat je vulkánem se dvěma vrcholy:

Velkým Araratem (5137 m n. m.) (turecky Ağrı Dağı, Malým Araratem (3896 m n. m.) (turecky Küçük Ağrı Dağı, Poslední sopečná aktivita byla zaznamenána v roce 1840, kdy došlo k vyvržení magmatu z parazitického kráteru. Tento výbuch si vyžádal i lidské oběti.. Vrchol Araratu je trvale pokryt sněhem a ledem a tvoří výraznou dominantu celého kraje

Podle bible někde na Araratských horách přistála po potopě světa Noemova archa, podle některých snad na samotné hoře Ararat. Kromě biblických textů je Ararat zmíněn také v dalších textech, které je možné považovat za nejstarší dochované literární dědictví lidstva. Podle významného babylonského mýtu o stvoření Enúma eliš pramení řeka Eufrat z očí zabitě bohyně Tiamat. Eufrat měl vytrysknout z levého oka bohyně poté, co na její oddělené hlavě bůh Marduk navršil horu, kterou je míněn Ararat.trek na Base camp Ararat, z 2200m do 3200m.n.m

Velký Ararat – základní tábor

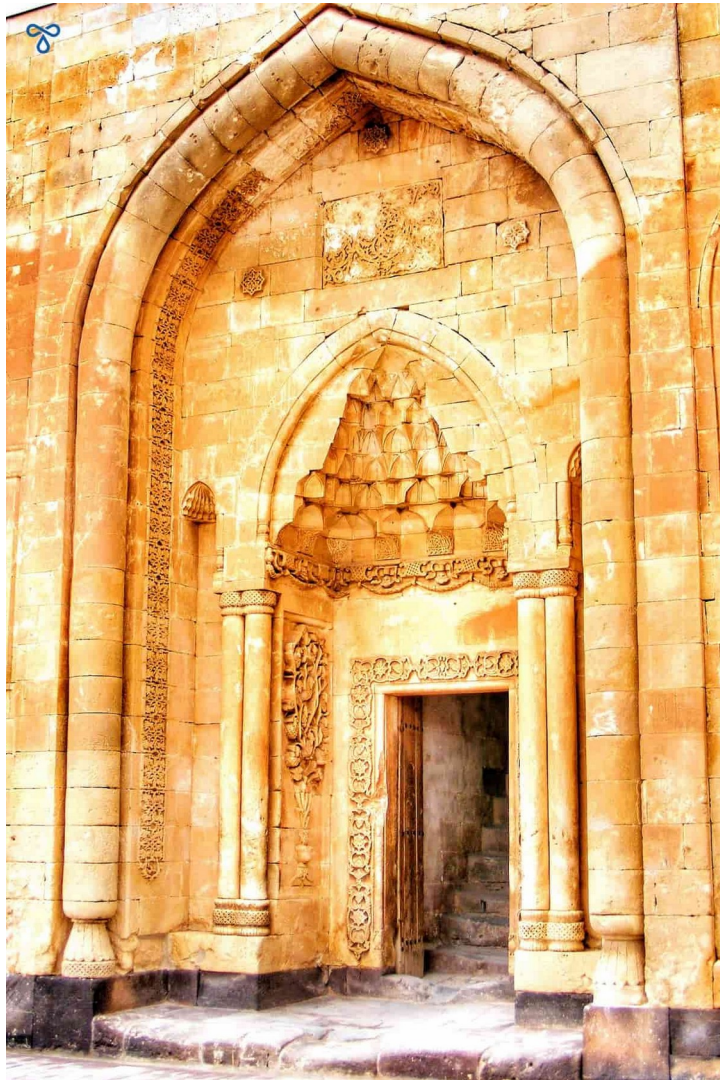

Doğubayazıt – Ishak Pasha Palace

Ishak Pasha Palace, na strmé skále 1 935 m.n.m. v blízkosti íránské hranice architektura paláce kreativní směsí seldžuckých, osmanských, perských, arménských a gruzínský stavebních stylů. Na stavbu bylo použito šest různých druhů místního kamene. Dekorace paláce jsou převážně kamenné řezby, představující květinové motivy, geometrické tvary a arabesky. Bylo použito i dřevo, zejména na střešní konstrukci a sloupy, ale většina původní dřevěné krytiny byla odstraněna. Dřevo bylo také použito jako dekorativní materiál na stavbu konzol, které podpíraly balkon v jedné z místností v pánské části paláce. Podle údajů Nurgün Erdin a Kamile Tirak zde zdobily trámy trojrozměrné dřevěné sochy, které v tureckém umění mají symbolický význam. Postavy představovaly člověka, lva a orla. To vše se však nedochovalo. Bývaly zde též pozlacené dřevěné dveře paláce, které byly za ruské nadvlády na začátku 19. století odvezeny a nyní jsou vystaveny v muzeu Ermitáž v Petrohradě.

Doğubayazıt – Ishak Pasha Palace

Doğubayazıt – Ishak Pasha Palace

